BROUMOVSKÝ **BIM**
INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 10 - **DUBEN** 2018 – ČÍSLO **04**

Velikonoční nálada

Bývalý prezident Václav Havel mluvil někdy o „blbé náladě“ Myslím, že když se podíváme na situaci kolem nás v rodinách, farnostech, v naší zemi, v Evropě, ale i kolem Evropy – Sýrie,… tak té blbé nálady je všude až moc.

A co my? Jaká je naše „nálada“? Kolik je v nás radosti, nezájmu, skleslosti, malomyslnosti či smutku a nejistoty? To jsou velice důležité otázky. CO V NÁS VLASTNĚ JE, CO PŘEVLÁDÁ???

Máme tu Velikonoce. A tady je zdroj PRAVÉ VĚČNÉ RADOSTI! JEŽÍŠ zemřel na kříži, ale TŘETÍHO DNE VSTAL Z MRTVÝCH! On je alfa a omega, první a poslední ŽIVÝ!!! Vidíme to, zakoušíme to? Hoří nám srdce, když k nám mluví skrze Písmo svaté? Anebo jsme tupí, plni smutku a bolesti a nic nechápeme a nevidíme, jako učedníci z Emauz?

Oni ho poznali „při lámání chleba“. My bychom ho měli také nejvíc poznávat a zakoušet ve svatém přijímání a při adoraci. Ale to půjde jen s otevřeným, prázdným srdcem – ne se srdcem plným „blbé nálady“, ale prázdným pro radost z Jeho lásky a zmrtvýchvstání, z toho že nám otevřel cestu do nebe a uchystal nám tam místo.

To Vám ze srdce přeje a vyprošuje

František z Šonova

Veřejná sbírka

je obecně jednou z možností, jak obnovu kostelů a dalších sakrálních staveb Broumovska financovat a realizovat.

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumovska“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30.11.2012.

Osvědčení bylo doručeno dnem 5.12.2012, dnem 6.12.2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná: P. ThLic. Martin Lanži

Bankovní účet:

20036-1180703399/0800

Bankovní ústav:
Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumovska, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumovska.

Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

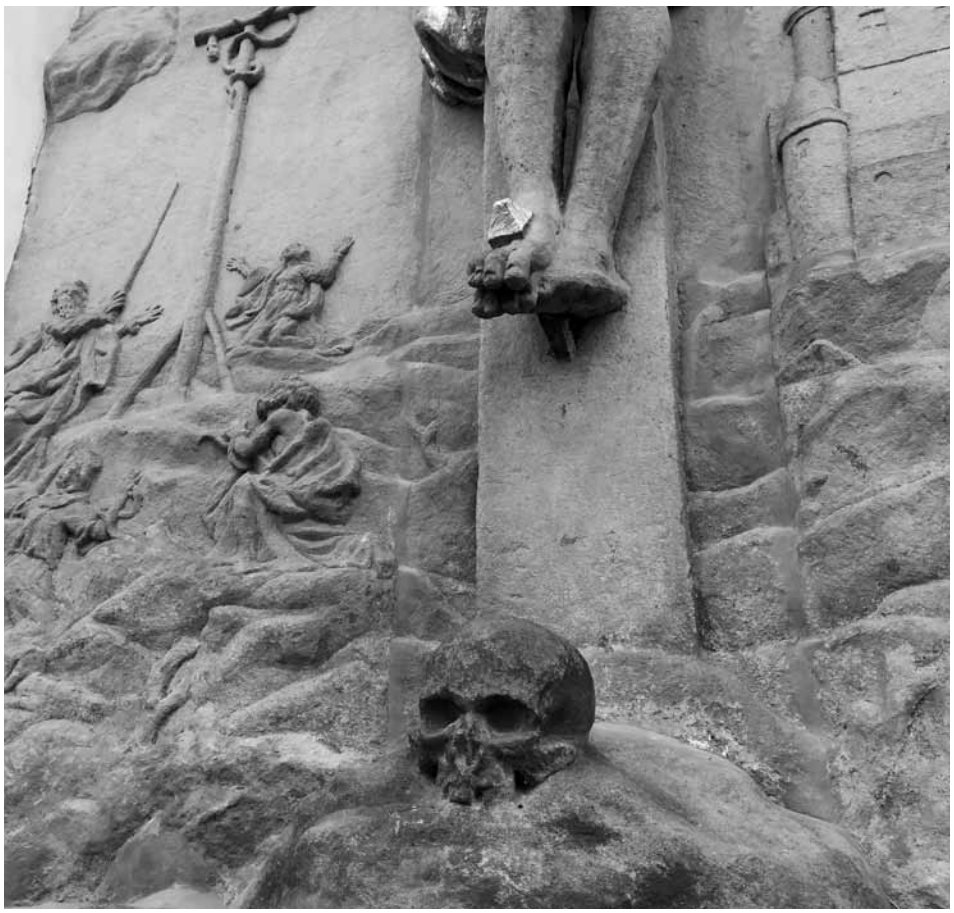

Pomlouváním Boha se otráví duše

Homilie papeže Františka na Popeleční středu, baz. sv. Sabiny
Postní doba je příhodný čas k tomu,

Hleďme na Ukřižovaného, když prožíváme obtíže, jsme v srdci zdrceni a zmořeni životní poutí – vybízel papež v homilii při ranní mši v úterý 20. března v kapli Dómu sv. Marty. Vyšel přitom z prvního liturgického čtení z knihy Numeri (21,4-9), které popisuje zklamání izraelského lidu na poušti a epizodu s jedovatými hady. Hladovějícím Izraelitům dal Bůh nejprve manu, potom křepelky a nechal vytrysknout ze skály vodu, aby utišil jejich žízeň. Přesto lidé začali pochybovat o správnosti nastoupené cesty, protože zaslíbená země se zdála nepřístupnou. Obýval ji silný a ozbrojený lid, z něhož měli strach.
„Pozorovali svoje chabé síly – komentoval papež - a zapomněli na Hospodina, který je vysvobodil z otroctví po čtyřech stech letech. V podstatě se zalekli obtíží, jak se to někdy stane tomu, kdo chce následovat Pána, ale podlehne dojmu, že dříve se měl lépe. Říkali: »Kolik jen masa, cibule a pórku jsme mívali.« Onemocněla jejich paměť – pokračoval Svatý otec – podlehli jednostranné a zkreslené vzpomínce, z níž vypadla skutečnost, že bývali otroky.“
„Toto jsou iluze, které předkládá ďábel: ukazuje ti krásu něčeho, co jsi opustil, od čeho jsi konvertoval, a to ve chvíli únavy z cesty před dosažením Pánova příslibu. Taková je tak trochu postní doba. I život samotný můžeme chápat jako postní dobu. Stále přicházejí zkoušky i útěchy. Dostává se many, vody, je co jíst... ale tamto jídlo bylo lepší. Nezapomeň však, že jsi jej jedl v otroctví.“
Tuto zkušenost – zdůraznil dále papež – činí každý z nás, když je znaven následováním Pána. Horší však bylo, že lid začal očerňovat Boha. Pomlouváním Boha se otráví duše. Možná si někdo myslí, že mu Bůh nepomáhá, anebo že přichází mnoho zkoušek. Ve svém srdci pociťuje depresi a otrávenost. Jedovatí hadi, na jejichž uštknutí lid umíral, jsou symbolem této otravy, nedostatku stálosti na cestě za Pánem. Proto Mojžíš na Pánův pokyn zhotovil měděného hada, kterého vztyčil na kůl, a každého, kdo byl uštknut, protože pomlouval Boha, pak pohled na tohoto hada uzdravil. Bylo to prorocké gesto a předobraz ukřižování Krista.
„Tady je klíč naší spásy, klíč naší trpělivosti na životní cestě, klíč k překonání našeho zpustošení, totiž pohled na kříž. Hleďme na Ukřižovaného. Někdo řekne: »A co mám dělat, otče?« Dívej se! Pohleď na rány. Vstup do těch ran. Jimi jsme uzdraveni. Cítíš otrávenost, cítíš smutek, máš pocit, že se tvůj život nedaří, je plný těžkostí a nemocí. Pohleď tam.“
V takových chvílích – pokračoval papež – je třeba hledět na ošklivost kříže, tedy na realitu, protože umělci vytvořili krásné kříže, někdy pozlacené a ozdobené drahokamy. Není to vždycky známka zesvětštění, protože tak je ukazována sláva kříže, sláva vzkříšení. Když se však cítíš zle, dívej se na kříž před oslavením. Papež pak zavzpomínal, jak se kdysi vzkříšení slavilo v sobotu ráno, tedy před liturgickou reformou velikonoční vigilie uskutečněnou papežem Piem XII., a vyprávěl, že byl jako dítě s babičkou na Velký pátek v kostele a v procesí byla nesena socha ležícího Krista. Babička mu pravila: »Dobře se podívej! Zítra bude vzkříšen!«
„Učte svoje děti dívat se na ukřižovaného i oslaveného Krista. Avšak my v ošklivých chvílích, kdy jsme otráveni tím, jak ve svém srdci zklamaně přemýšlíme o Bohu, pohleďme na ty rány. Kristus byl vztyčen - jako had - protože se zřekl všeho, a jako by se stal hadem, aby potřel toho Zlého. Kéž nás tomu Boží Slovo dnes naučí, totiž pohledu na Ukřižovaného. Zejména ve chvíli, kdy stejně jako Boží lid, ochabujeme na životní cestě.“

www.radiovaticana.cz/20.03.2018,
překlad Milan Glaser

Kompendium katechismu

katolické církve je souhrn nauky Katechismu katolické církve ve formě otázek a odpovědí, kterých je celkem 598. BIM Kompendium uveřejňoval na pokračování od ledna 2012 do dubna 2017. Ale protože opakování je matkou moudrosti, od letošního dubna bude možné si opět projít základní otázky a odpovědi naší víry.

PRVNÍ ČÁST - VYZNÁNÍ VÍRY
První díl: „Věřím - věříme“

1. Jaký je Boží plán pro člověka?
Bůh je nekonečně dokonalý a blažený sám v sobě, z čiré dobroty svobodně stvořil člověka, aby ho učinil účastným svého blaženého života. V plnosti časů poslal Bůh Otec svého Syna jako Vykupitele a Spasitele lidí, kteří upadli do hříchu, povolal je do své církve, učinil je adoptovanými syny působením Ducha svatého a dědici své věčné blaženosti.
První kapitola

2. Proč je v člověku touha po Bohu?
Sám Bůh při stvoření člověka ke svému obrazu vepsal do jeho srdce touhu vidět Ho. I když tuto touhu nebere na vědomí, Bůh nepřestává přitahovat člověka k sobě, aby žil a nacházel v Něm onu plnost pravdy a štěstí, po němž touží, bez pózy. Od přirozenosti a skrze povolání je tedy člověk náboženská bytost schopná vstoupit do společenství s Bohem. Toto intimní a vitální spojení s Bohem dodává člověku jeho základní důstojnost.

3. Jak lze poznat Boha pouhým světlem rozumu?
Člověk vycházeje od stvoření, to je od světa a lidské osoby, může pouhým rozumem s jistotou poznat Boha jako původce a cíl vesmíru a jako svrchované Dobro, Pravdu a nekonečnou Krásu.

4. Stačí pouhé světlo rozumu k poznání tajemství Boha?
Člověk při poznávání Boha pouhým světlem rozumu naráží na mnohé obtíže. Kromě toho sám nemůže vstoupit do nitra (intimnosti) božského tajemství. Proto ho Bůh chtěl osvítit svým Zjevením, nejen o pravdách, které přesahují lidské chápání, nýbrž i o náboženských a mravních pravdách, které, i když jsou samy o sobě přístupné rozumu, mohou být tak poznávány všemi bez obtíží, s pevnou jistotou a bez příměsi omylu.

5. Jak je možné mluvit o Bohu?
O Bohu je možné mluvit ke všem a se všemi tím, že se začne od úchvatného řádu vesmíru a od dokonalosti člověka a všech tvorů, kteří jsou odleskem, i když jen omezeným, nekonečné Boží dokonalosti. Nicméně je třeba stále očišťovat naši řeč od toho, co má obrazného a hmotného, dobře vědouce, že nelze nikdy plně vyjádřit nekonečné tajemství Boha.
Druhá kapitola: Bůh přichází člověku vstříc

6. Co Bůh zjevuje člověku?
Bůh se ve své dobrotě a moudrosti zjevuje člověku. Událostmi a slovy mu zjevuje Sám sebe a svůj plán dobrotivosti, který od věčnosti předem stanovil v Kristu ve prospěch lidstva. Tento plán spočívá v tom, aby všichni lidé skrze milost Ducha svatého měli účast na božském životě jako jeho adoptivní synové v jeho jediném Synu.

7. Které jsou první etapy Božího zjevení?
Již od počátku se Bůh ukazuje prarodičům, Adamovi a Evě, a zve je do intimního společenství se Sebou. Po jejich pádu nepřeruší své zjevení a slibuje spásu pro celé jejich potomstvo. Po potopě uzavírá s Noem smlouvu pokoje, která zahrnuje všechny živé bytosti.

8. Které jsou další etapy Božího zjevení?
Bůh vyvolí Abrama a povolá ho z jeho země, aby z něho učinil „otce množství národů“ (Gen 17,5) a slibuje mu, že v něm požehná „všem národům země“ (Gen 12,3). Abrahamovo potomstvo bude nositelem Božích příslibů daných patriarchům. Bůh vytváří Izrael jako svůj vyvolený lid, zachraňuje ho z egyptského otroctví, uzavírá s ním Smlouvu na Sinaji a prostřednictvím Mojžíše mu dává svůj Zákon. Proroci hlásají radikální vykoupení lidu a spásu, která zahrne všechny národy v jediné nové a věčné Smlouvě. Z izraelského lidu, z rodu krále Davida, se zrodí Mesiáš - Ježíš.

9. Která je plná a poslední etapa Božího zjevení?
Je to ta, kterou uskutečnil ve svém vtěleném Slovu, v Ježíši Kristu, prostředníkovi a plnosti Zjevení. On, jsa Jednorozený Boží Syn, je dokonalým a definitivním Slovem Otce. Vysláním Syna a darem Ducha svatého je zjevení plně dovršeno, i když víra církve bude muset během staletí postupně vyhmátnout celý jeho dosah.

10. Jakou hodnotu mají soukromá zjevení?
I když nepatří k pokladu víry, mohou nám pomáhat žít samu víru, jen když uchovají své přesné zaměření na Krista. Učitelský úřad církve, jemuž přísluší rozlišení takových soukromých zjevení, tedy nemůže přijmout ony, které si dělají nárok na to, že překonávají nebo opravují definitivní zjevení, jímž je Kristus.

Rok 2018 ve farních akcích

6. ledna
Tříkrálová sbírka
7. ledna
Tříkrálový průvod
3. února
Farní ples (KD Martínkovice)
14. února
Popeleční středa
10. března
Duchovní obnova
30. března
Velkopáteční křížová cesta
v Křinicích (dopoledne)
1. dubna
Velikonoce
5. května
Pouť do Vambeřic
10. května
Nanebevstoupení Páně
13. května
Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost;
Den matek
19. května
Svátost smíření před 1. sv. přijímáním
20. května
1. svaté přijímání; slavnost Seslání Ducha Svatého
Hvězda – májová pobožnost
25. května
Noc kostelů
26. května
Bohoslužba pro motocyklisty v Otovicích
27. května
Malé Svatoňovice – májová pobožnost (cyklopouť)
31. května
Boží Tělo
16. června
Farní den (fara Ruprechtice)
28. července
Jakubsko-anenský víkend
4. srpna
Křinická pouť
xxxxxxx
Farní tábor (fara Ruprechtice)
8. září
Vikariátní turnaj v malé kopané (NÁ)
15. září
Farní výlet
xxxxxxx
Svatohubertská bohoslužba
10. listopadu
Den veteránů (Martínkovice

LAUDATO SI' XXXIII.

encyklika papeže Františka o ekologii

IV. Princip obecného dobra

156.

Lidská ekologie je neoddělitelná od pojmu obecného dobra, principu, který má ústřední a jednotící roli v sociální etice. Rozumí se jím „souhrn podmínek společenského života, které jak skupinám, tak jednotlivým členům dovolují úplnější a snazší dosažení vlastní dokonalosti."

157.

Obecné dobro předpokládá úctu k člověku jako takovému s jeho základními a nezcizitelnými právy zaměřenými k jeho integrálnímu rozvoji. Vyžaduje také stupeň blahobytu a sociální bezpečnosti a rozvoj různých prostředkujících skupin s využitím principu subsidiarity. Mezi nimi vystupuje především rodina jako základní buňka společnosti. Obecné dobro vyžaduje sociální smír, to znamená stabilitu a bezpečnost určitého řádu, který nelze uskutečnit bez zvláštní pozornosti k distributivní spravedlnosti, jejíž porušení vždycky vyvolává násilí. Celá společnost, a v ní zejména stát, má povinnost bránit a prosazovat obecné dobro.

158.

Za nynějšího stavu světové společnosti, kde je tolik nerovností a stále více lidí, kteří jsou skartováni, zbavováni základních lidských práv, se princip obecného dobra jako logický a nevyhnutelný důsledek okamžitě mění na výzvu k solidaritě, a na rozhodnutí upřednostňovat chudé. Toto rozhodnutí si žádá vyvozovat důsledky obecného určení pozemských dober, ale jak jsem se snažil ukázat v apoštolské exhortaci Evangelii gaudium, je zapotřebí nejprve rozjímat o nezměrné důstojnosti chudých ve světle nejhlubších přesvědčení víry. Stačí pozorovat realitu, abychom pochopili, že dnes je toto rozhodnutí základním etickým požadavkem účinného uskutečňování obecného dobra.

Biskup Jan Vokál místopředsedou COMECE

Během jarního plenárního zasedání COMECE v Bruselu ve středu 8.3. proběhly volby nového vedení. Předsedou výboru COMECE biskupských konferencí Evropské unie na další pětileté období byl zvolen J.E. Mons. Jean-Claude Hollerich S.J., lucemburský arcibiskup. Ve stejných volbách byli také zvoleni čtyři místopředsedové: Mons. Noel Treanor (Irsko), Mons. Mariano Crociata (Itálie), Mons. Jan Vokál (Česká republika) a Franz Josef Overbeck (Německo).

www.bihk.cz/09.03.2018

Sv. Zita (27. dubna)

se narodila se r. 1218 v Monsagrati, nedaleko města Lucca v Itálii. Rodiče byli chudí vesničané živící se zemědělstvím. Strýce měla prý poustevníkem a starší sestra Markéta vstoupila do cisterciáckého řádu. Maminka upozorňovala Zitu na všechno, co se Bohu líbí a co ne. A tak Zita si stanovila své náboženské zásady tím, že se vždy i později ptala sama sebe: „Líbí se to či ono Ježíši, nebo nelíbí?"

Po smrti otce se matka s dcerou ocitly v tíživém postavení. V roce 1230, kdy bylo Zitě 12 let, se pro ni ve městě Lucca naskytla možnost sloužit v bohaté rodině Pagana Fatinelliho obchodujícího s vlnou a hedvábím.

V nové rodině měla sice celý den mnoho práce, ale den začínala modlitbou, na kterou si přivstala a brzo ráno, kdy ještě panstvo spalo, mohla každý den chodit na mši svatou do blízkého kostela sv. Frigidiána. Také co nejčastěji chodila ke svátostem a potom celý den pilně s Ježíšem a pro něho pracovala. K Ježíši i během dne vysílala střelné modlitby a úkony lásky. Protože pracovala s láskou a radostí a snažila se o co nejlepší vztah k dalším služkám, žila s nimi v přátelství. Nesnášela jen špatné a dvojsmyslné řeči, to se dotyčného snažila pohledem nebo i slovy zarazit.

S panstvem to bývalo o něco těžší, protože paní bývala panovačná, pán zase prchlivý a tvrdý. A děti domu ji škádlívaly. I když musela snášet příkoří, vše přecházela mlčením a nikdy svůj postoj nezměnila. Pokud se vyskytly ústrky a obviňování, snášela je Zita s odevzdaností do vůle Boží, přijímajíce je jako zkoušky.

Jedním z dalších pravidel Zity prý bylo, že „služebná není zbožná, není-li pracovitá". Počáteční křivdy i podezírání panstva po čase ustalo. Paní říkala manželovi, že když má Zita vše v pořádku, ať si běhá do kostela, lépe než za radovánkami jako jiné. Zita chodila oblékaná vždy velmi prostě, ale vkusně. To, že neměla zájem o muže, pokládali spolusloužící za nenormální. Zita ale byla laskavá a vlídná. Po různých zkouškách jí všichni projevovali úctu a panstvo ji později udělalo představenou ostatního služebnictva. Byla také vyhlášenou kuchařkou a podle legendy byla její rádkyní Panna Maria.

Zita přes svoji chudobu byla mimořádně štědrá a v lásce k chudým vynalézavá. Schovávala prý pro ně polovinu svého jídla a vyřazené obnošené šatstvo pečlivě čistila, spravovala a pak rozdávala nejchudším. Známé vyobrazení Zity ukazuje vánoční příběh, kdy pán jí pro velkou zimu půjčil svůj kožich, který Zita s poslušností přijala. V kostele pak uviděla zimou se třesoucího žebráka, tak kožich svlékla a se slovy, že mu ho půjčuje, chudého starce do něj zabalila. Po bohoslužbách pak žebráka s kožichem marně hledala. Se strachem a s pláčem po návratu vyprávěla pánovi, co se stalo. Ten se velice rozzlobil, ale v poledne přišel žebrák s radostnou tváří a děkováním kožich vrátit. Proto se pan Fatinelli usmířil a Zitě už důvěřoval.

Až do své smrti, v 60 letech po pětidenním onemocnění zimnicí, žila v domě svých pánů jako pokorná a věrná služebná, které si stále více vážili.

V zápětí po její smrti začal veřejný kult, k němuž se přidružily zázraky. Místní kult schválil po čtyřech letech z vlastní autority biskup Luccy. S očekávaným blahořečením se v roce 1652 uskutečnila její exhumace a její tělo bylo shledáno neporušené. Papež Inocenc XII. ji prohlásil blahoslavenou 5. 9. 1696 a Pius XII. ji vyhlásil patronkou sloužících.

www.catholica.cz/Jan Chlumský, mírně kráceno

7 dnů v Izraeli

Nepočetná skupinka Broumováků udělala dobře, že konec února Roku Páně 2018 strávila ve Svaté zemi v příjemných 15 stupních Celsia. Bezpečné a plynulé procházení místy Ježíšova života zajišťovala CK Palomino, které zkušenosti z více než dvacetiletého doprovázení poutníků byly zřejmé každému z účastníků. 7 dnů lidského života nestačí, aby pobral všechny informace, které během jednoho týdne slyší. Proto se říká, že při první návštěvě Svaté země člověk jenom kouká. Během druhé už začíná chápat a při třetí cestě po zemi Božího syna začíná už i meditovat.

Tak či tak, poutníkovi se každopádně vryje do paměti minimálně geografické působení Ježíše Krista. Oblast kolem Galilejského jezera se nachází na severu státu, který si letos v květnu připomene už 70 let své existence. V městě Nazaret, ve kterém Ježíš prožil dětství a dospívání, se dnes nachází moderní dvoupatrová bazilika. Ve spodní části architektonicky odvážně komponovaného chrámu je místo, kde zazněla jedna z nejznámějších biblických slov, které však vyslovil anděl, nikoliv člověk, a to „Zdrávas Maria“. V nedaleké Káně, kde Ježíš učinil svůj první zázrak, si manželé mohou obnovit své vzájemné ANO. Další galilejské město Kafarnaum pak vede pomyslný žebříček v počtu Kristových zázraků a je rodištěm minimálně ¼ apoštolského sboru. Uchvacující je rovněž Hora blahoslavenství a hora Tábor.

Začátek a konec Ježíšova života je však pojen s oblastí Judeje, která je 100 kilometrů jižně od Galileje. Přírodním průvodcem je řeka Jordán, ve které byl Ježíš pokřtěn, a u které si křesťan může připomenout svůj vlastní křest.

Betlém a Jeruzalém jsou od sebe vzdáleny cca 6 km. Bazilika Božího narození stojí na svém místě už od 6. století. Mnoho sakrálních staveb poničili nekřesťané,

zdejší bazilice však na samém konci starověku pomohlo k zachování zobrazení Tří mudrců od Východu. Čtrnácticípá stříbrná hvězda pak odkazuje na důvod oné mohutné stavby a poutník ji pokorně líbá s vědomím vděčnosti, že Boží Syn se stal člověkem.

V městě pokoje, jak zní překlad názvu Jeruzaléma, zase návštěvník Svaté země může děkovat za mír ve své domovině a vyprošovat ho zemím Blízkého východu. Rovněž může při procházení jeruzalémskou křížovou cestou předkládat Vykupiteli trampoty všech, kteří prosili o modlitbu, aby pak v Božím hrobě mohl prosit za ty, kteří už prošli branou věčnosti a rovněž prosit za vlastní pokojnou hodinu smrti. Na místě, kde měla poprvé zaznít motlitba Božího Syna, si poutník bázlivě představuje nepředstavitelnou řadu lidí, kteří se během dvou tisíciletí v různých dobách a v rozličných situacích modlili Otče náš…

Specifickým místem je pak muzeum holocaustu Yad Vashem a pro Broumováka i tak trochu „domácí“ návštěva muzea Turínského plátna, kde je socha Krista udělaná podle vzoru jeho posmrtného rubáše.

Z mimospirituálního světa je nanejvýš vhodné revitalizovat středomořské chuťové receptory anebo nechat na sebe působit vodu Mrtvého moře.

P. Martin Lanži

TEMPUS FUGIT v Nové Rudě

Letošním prvním, druhým polským a celkově 23. zastavením šestnácti fotografií bratislavského fotografa Dana Veselského se stalo partnerské město Broumova Nová Ruda. Výstavu, která si klade za cíl poukázat na havarijní stav broumovských barokních kostelů, je možné vidět ve farním kostele sv. Mikuláše od 5. neděle postní. V polovině května by pak obrazy měly opět navštívit Německo, konkrétně Muzeu Broumovska ve Forchheimu.

Místa putování výstavy Tempus fugit*

2013:
Trenčín (Slovensko)
2014:
Nitra (Slovensko), Hlinsko, Hradec Králové, Chomutov, Augsburg a Mnichov (Německo), Serrazzano (Itálie), Nové Město nad Metují, Rottenburg am Neckar (Německo), Banská Bystrica (Slovensko), Praha
2015:
Brusel (Belgie), Paříž (Francie), Teplice nad Metují, Krzeszów (Polsko), Stockholm (Švédsko)
2016:
Chicago (USA)
2017:
New York (USA), Ottawa (Kanada), Olomouc
2018:
Nowa Ruda (Polsko), Forchheim (Německo)

* Výstava se uskutečňuje pod záštitou Ministerstva kultury ČR, za podpory Královéhradeckého kraje, měst Broumov a Meziměstí, obcí Křinice, Martínkovice a Otovice.

Inspirace evangelistem Janem

Jeví se, že ten, kdo komponoval výzdobu broumovského klášterního kostela, měl rád Evangelium sv. apoštola Jana. Hned dvě události ze začátku nejmladšího evangelia se staly podnětem uměleckých děl, kolem kterých prochází tolik návštěvníků jediného mužského kláštera ve východních Čechách.

Prvním je Ukřižování Krista naproti vstupu do opatského kostela, přičemž nelze obejít vedlejší motiv v spodní části velkolepého reliéfu, kterým je scéna, ve které Mojžíš během putování do Zaslíbené země na Boží popud udělal a vyzdvihl na kůl měděného hada. Hlavním obrazem, kterým je Ježíš Kristus na kříži, je přicházející nenápadně upozorňován, že v sakrálním prostoru naproti se uskutečňuje jedno z největších tajemství křesťanského Boha. Z chleba a vína se po slovech kněze stane Kristovo Tělo a Krev. Bůh sám se opět tiše nabízí v každé mši svaté. Ministrant si v té chvíli láme hlavu: Zvonit tiše, abych „nevyplašil“ ono tajemství? Nebo co nejvíce nahlas, abych alespoň takto projevil radost z Kristovy přítomnosti?
Návštěvníkovi nejznámějšího svatostánku Broumovska je však díky klášterní Kalvárii nabízen i odkaz odpovědí na otázky života. I v Ježíšově době měli lidé hlavy plné existencionálních neznámých. Ve 3. kapitole Janova evangelia všechny zastupuje Nikodém. Pozoruhodné je, že tento muž je stařec nikoliv teenager. Člověk je jako vztahová bytost už na prvních stránkách Knihy knih charakterizován jako „Boží obraz“. Boží Syn v dialogu s náboženským seniorem odkazoval právě na událost z putování vyvoleného národa pouští. Jenom ten, kdo se podíval na hada, který nechal Mojžíš udělat, se uzdravil z uštknutí. A pak ta Kristova slova o tom, že jako Mojžíš vyzdvihl hada na poušti, musí být vyzdvižen i Syn člověka. Plastická autenticita naslouchání druhému a sdílenému promítání vlastní cesty.
Druhým motivem je vyhnání obchodníků z jeruzalémského chrámu. Odcházející nemůže minout nástěnnou malbu, která připomíná Ježíšův čin proroka a kterou sv. Jan zařadil hned po prvním zázraku Božího Syna. Odcházejícímu z benediktinského kostela se tak chce naznačit důraz na trajektorii lidského jednání, nezaměňovat ORA s LABORA a naopak.

A v momentu vystoupení z chrámu opět pohled, který ho vítal při vchodu do klášterního komplexu. Podobný čeká člověka po překročení prahu Věčnosti. Spasitel s otevřenou náručí. Přijmout objetí. To je jediná vstupenka do nebe.

P. Martin Lanži

Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání…(Mt3,7-8)

Slova Jana Křtitele rozhodně nejsou jakýmsi doporučením, jak správně zpytovat svědomí a vyznat svoje viny. Je to burácením, ba přímo výstraha pro ty, kteří si myslí, že pokání je jakési ledabylé zahlazení nepravostí. Jan vidí do srdce přicházejících farizeů a varuje je, neboť by se nejraději skutečné kajícnosti vyhnuli. Nazývá je plemenem zmijím, a to není zrovna lichotka. Varuje, že s takovými bude tvrdě naloženo(Mt3,10)! Toto varování platí i pro nás. Ne proto, abychom se před Bohem třásli strachy, ale abychom brali vážně své chování a přístup k Božím věcem. A pokání je Boží věc, protože ho člověk může konat pouze v kontextu s vírou, že má smysl dívat se do nejskrytějších hlubin duše, vyznávat své hříchy, činit nápravu a jakákoli snaha jít „zkratkou“, vyhnout se jádru věci a své svědomí umlčet, není k ničemu. K takovému chování člověk bez víry nemá důvod a bude se chovat přesně naopak- svoji vinu nikdy nepřizná a své svědomí umlčí argumenty, že všechno, co udělal, bylo nutném, a tudíž i správné. Toto hrozí i těm, kteří jsou naoko Bohu blízko a Jan Křtitel to dobře ví, proto ta tvrdá slova. Pokání je vážná věc, neboť v něm člověk soudí sám sebe, aby ho neodsoudil Bůh…Otcové doporučují aby- kající slzy nikdy nevyschly, protože Bůh nenaslouchá těm, kteří pokání nečiní…. Měly by to být vlastně slzy radosti nad velikostí Božího milosrdenství, nad tím, že i mně, hříšníkovi bylo odpuštěno a můžu se napravit. Nemá to nic společného se škodlivým smutkem, který není spásonosný. Ten může vést k nechuti zpytovat své svědomí a nakonec se i zpovídat. Odsoudit sám sebe a upřímně vyznat svoje hříchy, může člověk jedině tehdy, cítí-li se Bohem milován. Plody pokání pak budou vykazovat Boží stopy a těmi je milost, která nás vrací do života. Přesně to zakusili obyvatelé Ninive, když uposlechli výzvu proroka, přiznali svoji vinu, oblékli se do žínice, postili se a prosili Boha za odpuštění. V jejich chování je vlastně celý návod, jak správně k pokání přistupovat- vzít ho vážně, nic neodkládat a použít správné prostředky. Plodem této kajícnosti tak byla záchrana celého města. A o to nám jde. Zachránit se! Zachránit svou duši pro věčnost, radovat se z Boží milosti a získat vnitřní klid, po kterém tolik toužíme.

Přesto, že slovo pokání nepatří v dnešním světě k těm oblíbeným, mnozí by ho nejraději vyškrtli a nahradili pojmem „zdravé sebeprosazování“, pro ty, kteří berou svůj život s Bohem vážně je a zůstane součástí života, a to v každém věku i stavu. V mladí, abychom zvládli tíži života a problémů, ve stáří, abychom se zbavovali zlozvyků a špatných návyků. Přesto, že není pokání vázáno či omezeno žádným časovým obdobím během roku, postní doba, kterou jsme před nedávnem prožili, přímo vybízela, abychom tímto úkonem svá nitra připravili pro působení Ducha svatého, kterého nám Bůh posílá. Co všechno může Duch svatý činit v duši člověka, pokud mu to dovolíme, ba přímo po tom toužíme, vyjadřuje krásně píseň z Kancionálu Přijď ó Duchu přesvatý. Ten je především Božským Utěšitelem, dárcem pokoje, který v nás nevzbuzuje pocit vlastní důležitosti, ale zasévá skutečný vnitřní klid a pokoj. Pokud ho skutečně dosáhneme a jsme schopni si ho udržet, nepřipraví nás o něj žádná vnější skutečnost, tedy zjištění, že se mně dnes nic nedaří, lidé se na mě neusmívají, věci v mém životě nejdou podle mých představ a kamarád mě naštval… Vnitřní klid a radost ale neznamená, že musíme chodit neustále „vysmátí“. To by mohla být jen vnější maska, projev ducha opačného, jehož plodem je duchovní kýč. Je to napodobenina, tedy něco, co se tváří jako duchovní a ve skutečnost není. V takovém případě bychom nevydávali svědectví o Kristu, ale dělali mu jen trapnou reklamu.

Úsilí o zachování vnitřního klidu a pokoje je celoživotní úkol, je to neustálý vnitřní boj, ve kterém neexistuje příměří. Zlé myšlenky na nás nikdy nepřestanou útočit, a pokud je nepotlačíme, mohou nás hned po ránu připravit o to nejcennější, co nám nabízí Duch svatý. Budeme-li ho ale neustále prosit o pomoc s neochvějnou touhou, aby naplnil naše duše svým pokojem, pak to jistě učiní a naše kajícnost ponese plody, které po nás Jan Křtitel žádá….sestup na nás Duchu svatý, zapal v srdcích plamen svůj a náš rozum tmou zajatý, světlem shůry osvěcuj……

J. Teinerová

VELIKONOČNÍ DOBA

Někteří lidé si myslí, že velikonoce trvají nanejvýš tři dny. To však není pravda. Velikonoční doba totiž trvá 50 dní – až do slavnosti Seslání Ducha Svatého. Máme před sebou okno zobrazující evangelní úryvky doby velikonoční.

Vyhledej si je v Písmu a obrázky popiš.

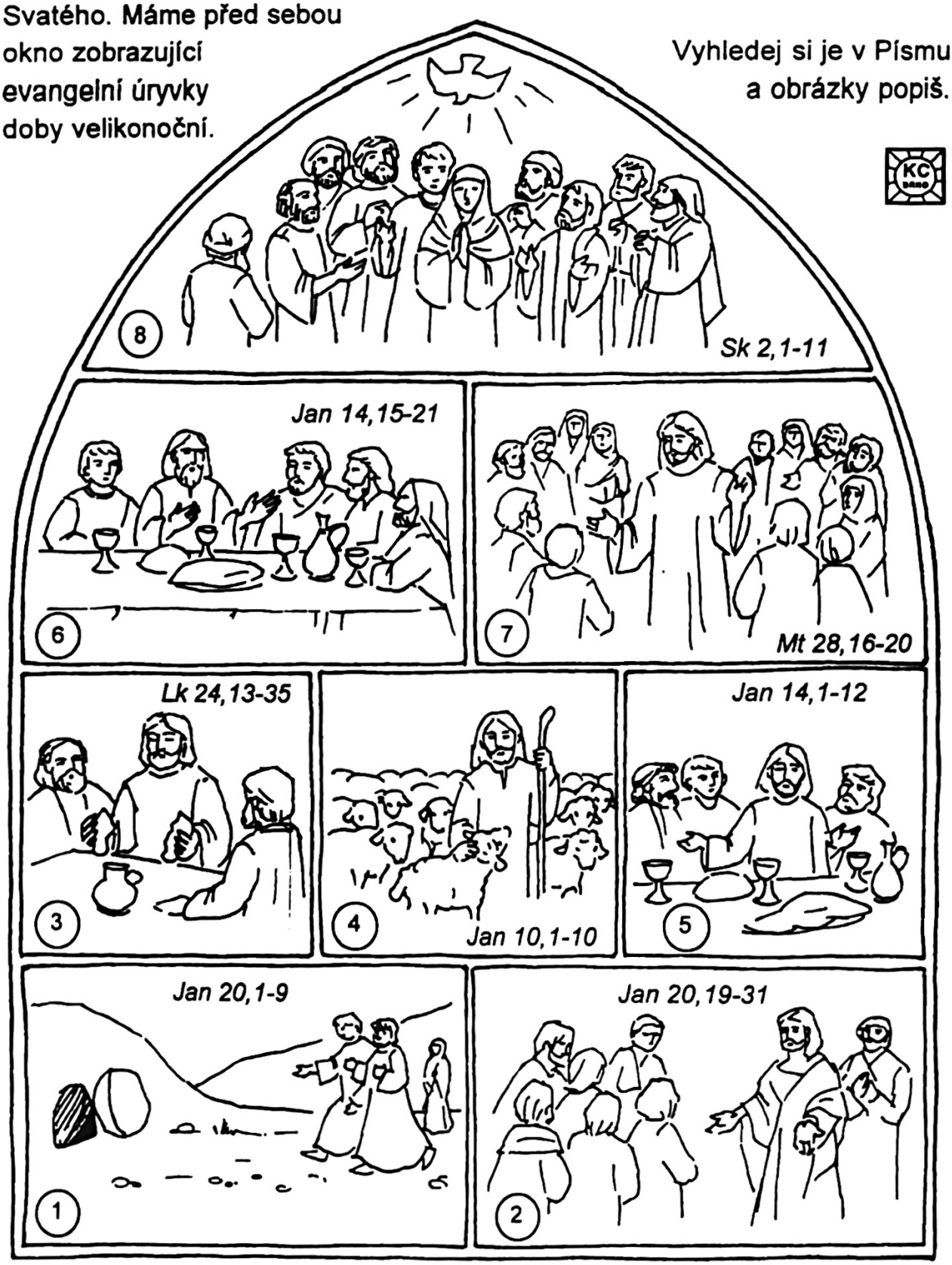

European Parliament

Tomáš Zdechovský
Poslanec Evropského parlamentu

STUDIJNÍ CESTA DO EVR. PARLAMENTU V BRUSELU

TERMÍN: **1. 5. – 4. 5. 2018**

DOPRAVA
Zájezdový autobus MB TOURISMO ICOM (WC, DVD, klimatizace, teplé nápoje). **Na jednu osobu je hmotnost zavazadel omezena na max. 15 kg (optimálně 12 kg zavazadlo střední velikosti plus 3 kg příruční taška nebo batoh).**

PROGRAM: (změna programu vyhrazena)

- **1.5. Úterý**
  - **5:15 výjezd Hradec Králové**
  - **7:00 výjezd Praha**
  - **8:30 výjezd Plzeň**
  - 19:00-20:00 příjezd do Bruselu - Boulevard de Barlaimont
  - 20:30 – 22:00 večeře v centru Bruselu
  - 22:15 – 22:45 přejezd na hotel
  - 22:45 – příjezd do hotelu (IBIS Budg airport - Bessenveldstraat 17C, 1831 Machelen, Belgie)

- **2.5. Středa**
  - 8:20 odjezd od hotelu
  - 9:00-11:00 prohlídka Parlamentaria
  - 11:45 – 13:00 oběd v Parlamentu
  - 13:00-13:30 osobní volno v okolí Evropského parlamentu
  - 13:30-14:00 přesun pěšky od Evr. parlamentu do Evropské komise
  - 14:30 – 16:00 návštěva Evropské komise
  - 16:00 – 16:30 přesun pěšky z Evropské komise do Evropského parlamentu
  - 17:00 – 19:00 návštěva Evropského parlamentu
  - 19:00 -21:30 večerní volno
  - 21:30-naložení účastníků autobusem u Evropského parlamentu (Rue d'Ardenne/případně na jiném místě po domluvě s řidičem) a cesta na hotel
  - 21:30-22:00 cesta od místa srazu k hotelu Ibis Budget Bessenveldstraat 17C, 1831 Machelen, Belgie)

- **3.5. Čtvrtek**
  - 8:30 – odjezd od hotelu
  - 8:30 – cca 9:30 cesta do Antverp
  - 10:00 - 13:00 prohlídka Antverp, oběd dle vlastní režie, atd.
  - 13:30 – odjezd z Antverp
- **4.5. Pátek**
  - Návrat do ČR během noci/rána - podle dopravní situace

Každý účastník musí mít s sebou platný cestovní pas nebo občanský průkaz.

CESTOVNÍ POJIŠTĚNÍ NENÍ SJEDNÁNO!!!!!!!

Oblastní charita Červený Kostelec a Římskokatolická farnost Červený Kostelec pořádají

Exercicie s P. Eliasem Vellou
Téma: Výstup na horu manželství

Termín: sobota 19. května – středa 23. května 2018 v Červeném Kostelci v kině Luník

Předpokládaný program exercicií:

sobota 19. května 2018

Od 07:30	registrace účastníků	kino Luník
09:00	Zahájení a úvodní blok semináře	kino Luník
12:00 – 13.30	oběd	restaurace Divadlo
15:00	„Doteky"- hraná pantomima Jana Ungerová a Václav Dostál	kino Luník
17:30	mše svatá	kostel sv. Jakuba st.
18:30 – 19:30	večeře	restaurace Divadlo
20:00	adorace, Svatodušní vigilie	kostel sv. Jakuba st.

neděle 20. května 2018

09:00	mše svatá	kostel sv. Jakuba st.
11:00	dopolední blok semináře	kino Luník
12:00 – 13:30	oběd	restaurace Divadlo
15:00 – 16:00	odpolední blok semináře	kino Luník
16:30 – 17:15	otázky a odpovědi	kino Luník
18:30 – 19:30	večeře	restaurace Divadlo

pondělí 21. května 2018

08:45	společná modlitba	kino Luník
09:00	dopolední blok semináře	kino Luník
12:00 – 13:30	oběd	restaurace Divadlo
15:00 – 16:00	odpolední blok semináře	kino Luník
16:30 – 17:15	otázky a odpovědi	kino Luník
17:30	mše svatá	kostel sv. Jakuba st.
18:30 – 19:30	večeře	restaurace Divadlo
20:00	adorace, přímluvné modlitby	kostel sv. Jakuba st.

úterý 22. května 2018

08:45	společná modlitba	kino Luník
09:00	dopolední blok semináře	kino Luník
12:00 – 13:30	oběd	restaurace Divadlo
15:00 – 16:00	odpolední blok semináře	kino Luník
16:30 – 17:15	otázky a odpovědi	kino Luník
17:30	mše svatá	kostel sv. Jakuba st.
18:30 – 19:30	večeře	restaurace Divadlo
20:00	adorace, přímluvné modlitby	kostel sv. Jakuba st.

středa 23. května 2018

08:45	společná modlitba	kino Luník
09:00	dopolední blok semináře	kino Luník
12:00 – 13:30	oběd	restaurace Divadlo

VSTUP NA SEMINÁŘ JE MOŽNÝ POUZE NA PLATNOU VSTUPENKU
VSTUP NA MŠE SV. A ADORACE JE VOLNÝ.

Změna programu vyhrazena. Aktuální informace sledujte na www.ochck.cz/vella, Kontakt (ubytování a objednávka diet, atd.: Jana Šilhavá tel.: 491 610 300, sekretariat@hospic.cz.
Možnost předem zajistit hlídání dětí starších 3 let, nahlásit do konce dubna, pitný režim zajištěn, strava vlastní, cena: 100,- Kč/1 den – platba na místě, kontakt: Mgr. Markéta Šolcová, tel. 731 604 204, solcova@hospic.cz.

Přihlášky on-line:
IC Červený Kostelec:
www.cervenokostelecko.cz
a OCHČK:
www.ochck.cz/vella
Přihlášky a platby v hotovosti:
IC Červený Kostelec
Havlíčkova 654:
tel. 498 100 657,
e-mail:
info@cervenokostelecko.cz

CENA při platbě do 11.5.2018
Dospělí: 700,- Kč
Studenti, ZTP, ZTTP, důchodci: 400,-Kč
děti 6-15 let: 100,- Kč
děti do 6 let zdarma bez nároku na místo sezení v sále kina.

Při platbě na místě v den zahájení exercicií bude cena plošně navýšena o 200,- Kč.

Poplatek za seminář obsahuje: část nákladů na letenku O. Eliase, odměna pro exercitátora, náklady na překladatele, pětidenní pronájem kina, kopírování a dopravu. Zbylé finanční prostředky budou předány O. Eliasovi pro jeho misie. Během semináře proběhne na tyto misie také dobrovolná sbírka.

Stravování:
oběd 100,- Kč
večeře 100,- Kč
(diety nutno předem domluvit) snídaně a občerstvení bude možné zakoupit po celou dobu přímo v kině

Ubytování:
Zprostředkujeme v případě zájmu, platba až na místě
(v penzionu v pokojích s přísl. vedle kostela nebo cca 1,5 km od kostela.
Cena:
přibližně 345,- Kč/1 os a noc

Kostelíček u vernéřovické studánky III.

Samostatnou kapitolou historie poutního místa jsou prodejní boudy. Pro zakoupení svíček, upomínek, svatých obrázků a občerstvení vyrostlo vedle poutního kostelíčku několik dřevěných prodejních bud (stánků) „Verkaufsbuden“, které provozovali místní obyvatelé a které jim přinášely doplněk k obživě. Vzhledem k čilé hospodářské soutěži byly velice bedlivě sledovány pohyby cen u sousedů, ale i poměry při pronájmu pozemků, jelikož jejich největší část patřila broumovskému klášteru a jen menší část pozemků patřila obci nebo soukromým vlastníkům. Před první světovou válkou poskytoval služby poutníkům dřevěný hostinec „U skřivánčího pole“ zvaný „Leier-baude“. Tato bouda stála na půli cesty mezi obcí a Studánkou, provoz zanikl za první světové války a stavení dále sloužilo již jen jako kolna k uskladnění zemědělských strojů. Přímo u Studánky byly postaveny čtyři boudy hned vedle kostela, které provozovali hostinský August Birke z čp. 183, paní Rudolf z čp. 173 a Cölestin Riedel z čp. 59. Ten svůj podnik v letech 1921/22 uzavřel. Po svatbě hostinského Birkeho a paní Rudolf spojili novomanželé své síly a vybudovali novou prodejní boudu, ve které nabízeli velký výběr jídel a nápojů. Avšak vedle jejich boudy postavil Birkeho švagr H. Meier z Teplic n. M. novou, ještě větší prodejní boudu. Hostinský Birke se s tím nechtěl smířit a vznikl tak vleklý spor, který prohrál a musel svoji prodejní boudu strhnout. Na klášterním pozemku vybudoval o kus dál novou prodejní boudu, ale ta ve 30. letech vyhořela. Pan Meier svoji boudu výrazně rozšířil a vznikl v ní obchod a výčep s posezením uvnitř i na verandě. Na dobových pohlednicích se jeho podnik nazýval „Restauration - Kaffe Meier“. Svůj prodejní stánek u Studánky provozoval také Karl Marx z čp. 47/50/51, který stával pod kaplí Božího hrobu. Pamětníci dodnes vzpomínají na příjemná nedělní posezení ve stínu stromů před zdejšími boudami v družné zábavě se sousedy a známými.

Čilý život poutního místa byl silně zasažen první světovou válkou. Muži odchází na frontu, 40 se jich nevrátí. Do obce se vkrádá hlad a bída, zejména do chudších rodin. Při modlitbách je vzpomínáno na muže na frontě, společenský život u Studánky pohasíná. Ta se stává místem pro soukromé prosby k Panně Marii. Další rána přichází v roce 1916, rakouská armáda rekvíruje ve Vernéřovicích zvony. Nedobrovolně odevzdají vernéřovičtí celkem 6 zvonů (nejvíc z broumovských vesnic), čtyři z farního kostela a dva z kostelíčku u Studánky. Popis této neblahé události ve Vernéřovicích jsem zatím nenalezl, ale například podle bohdašínské kroniky je známo, že zde nechali před sejmutím svůj malý zvon na škole 3.8.1917 hodinu vyzvánět. V této pohnuté chvíli vzpomínali na své blízké ve válce a přáli si, aby už byl tomu nesmírnému utrpení konec. V kostelíčku u Studánky tak zbyl po 18 letech jen nejmenší zvon zvaný sv. Augustin. Po válce život v obci poměrně rychle navázal na předchozí prosperitu. V roce 1923 byla stará dřevěná kaplička nahrazena novou zděnou stavbou v novogotickém stylu s ozdobnou střechou a s maličkým sanktusníčkem. Obraz Panny Marie byl zavěšen do ozdobného tympanonu. Stavbu provedl Stefan Siegel z Jetřichova. Části původní dřevěné kapličky byly zakomponovány do tří horních kaplí. Nové zvony však zvládli vernéřovičtí pořídit pouze pro farní kostel, v kostelíčku u Studánky zůstávají ve věži dvě zvonové stolice již navždy prázdné. Ožívají opět poutní i nedělní církevní slavnosti, ožívá i společenský život. Zanedlouho však přichází hospodářská krize a po ní druhá světová válka, zdejší muži jsou opět odvedeni na frontu, kde jich 48 padne, duchovní život je potlačován. Opět armáda, tentokrát německá, přijíždí do Vernéřovic rekvírovat zvony. Odváží dva nové zvony z farního kostela a zřejmě i malý zvon sv. Augustin z kostelíčku u Studánky.

Po druhé světové válce význam tohoto poutního místa postupně upadal, většina obyvatel Broumovského výběžku byla vysídlena a nahrazena novými. Poválečnou překotnou dobu zanedlouho vystřídal systém vlády jedné strany, která na křesťanském duchovním životě neměla zájem a aktivní věřící naopak postihovala. Poutní kostelíček přestal sloužit náboženským obřadům, byl uzavřen a postupně podléhal zubu času. Kaplička u Studánky však zůstává nadále předmětem úcty, ale prořídlé řady zdejších věřících již nemají tolik energie a prostředků na údržbu všech sakrálních objektů. Od dětství jsem slýchal od předků o kostelíčku u Studánky jen to nejlepší. Měli ho, stejně jako jiné památky v obci a okolí, ve velké vážnosti. Později jsem vnímal, že Studánka, kostelíček a kaple jsou místem, kam směřují členové rozdělených rodin, které se po desetiletí nemohly setkat, aby poprosili za pokojný život druhé části rodiny v jiné zemi. Dodnes patří návštěva Studánky, stejně jako návštěva farního kostela, hřbitova a rodného místa mezi tradiční rituály verneřovických rodáků a jejich potomků rozesetých po celém světě. Zajímavým příkladem je vzpomínka vlastivědného badatele Josefa Scholze: „Kostelík je uzavřen. Bohoslužby se nekonají, protože vnitřek je zpustošen. Povětrnostní vlivy silně poškodily střechu. Kdo by mohl toto drahé místo zapomenout, bylo k němu přineseno a odloženo tolik soužení, starostí a trampot, a od něho se zase brala stejně velká útěcha, naděje a důvěra! Ti, jejichž modlitby byly vyslyšeny, budou v duchu určitě ještě i nyní zbožně děkovat před obrazem vernéřovické Panny Marie Pomocné“.

Přestože církevní objekty ve druhé polovině 20. století výrazně chátraly, nezůstalo zdejší malebné lesní zákoutí úplně bez života. Turisté ke Studánce přivedli červenou a žlutou turistickou značku a mohli tak sledovat postupné chátrání objektů. Skleněná okna kostelíčku byla vytlučena, vnitřní zařízení bylo dílem zdevastováno, dílem přemístěno, po odpadnutí okapů začala chátrat střecha, která byla na několika místech provalena. Daleko hůře dopadly kaple nad studánkou, které postupně chátraly, aby nakonec byl tento celek, včetně křížové cesty, silně poškozen těžbou dřeva a následnou výsadbou nových lesních kultur. Dnes z toho komplexu zbývají jen dvě kaple. Hledání stop po těchto památkách v hustém mlází se trochu podobá vyhledávání památek starých Mayů na Yucatanu.

Těžkou ranou zdejší duchovní síle se stalo zavraždění a ukrytí takzvaného „bílého koně“ (fakturačního podvodníka) nedaleko kostelíčku v 90. letech 20. století. Praktické uplatnění nalezly prodejní boudy, které se staly základnou pro myslivecký spolek a letní dětské tábory, které v letních měsících oživují toto místo „na konci světa“. Z počátků těchto táborů se traduje vzpomínka, že při prudké letní bouřce popadalo v okolí Studánky velké množství stromů, a jako zázrakem žádný nespadl na stany táborníků. Nová naděje svitla pro Studánku na začátku 21. století. Současný provozovatel letních táborů, sdružení Eldorádo, začal s rozsáhlou přestavbou zázemí tábora. Obec Vernéřovice prodala objekt zchátralého kostelíčku společnosti Strooikaasmusic s nizozemským kapitálem, která v něm plánuje vybudovat hudební studio. Dnes kostelíček slouží jako „komunitní centrum a chalupa“ http://www.soulkostel.cz/. Doufám, že si Vernéřovická studánka svůj smolný čas již vybrala, a že nadále bude lidem i v nových formách přinášet opět radost a potěšení.

Michal Streubel
Věnováno památce Anny Scholz

SVĚTOVÝ DEN MLÁDEŽE

program v diecézích
16. - 21. 1. 2019

PANAMA
22. - 27. 1. 2019

„Jsem služebnice Páně: ať se mi stane podle Tvého slova." Lk 1,38

panama2019.signaly.cz | fb.com/svetovednymladeze

NEDĚLNÍ A VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

1. duben

Otovice	08:30 hod.
Ruprechtice	10:00 hod.
Broumov, P+P	10:00 hod.
Broumov, klášter	18:00 hod.

8. duben

Martínkovice	08:30 hod.
Vernéřovice	10:00 hod.
Broumov, P+P	10:00 hod.
Broumov, klášter	18:00 hod.

15. duben

Šonov, k. sv. Markéty	08:30 hod.
Vižňov	10:00 hod.
Broumov, P+P	10:00 hod.
Broumov, klášter	18:00 hod.

22. duben

Božanov	08:30 hod.
Heřmánkovice	10:00 hod.
Broumov, P+P	10:00 hod.
Broumov, klášter	18:00 hod.

29. duben

Broumov, sv. Václav	08:30 hod.
Broumov, P+P	10:00 hod.
Broumov, klášter	18:00 hod.

MŠE SV. V TÝDNU BROUMOV

Pondělí	xxx	xx:xx hod*/**
Úterý	klášterní k.	18:00 hod
Středa	k. sv. Václava	18:00 hod
Čtvrtek	děkanský k.	07:00 hod
Pátek	děkanský k.	18:00 hod
Sobota	hřbitovní k. PM	17:00 hod

***** Na pondělí 09/04 přeložena
Slavnost ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ, P+P, 18:00
****** V pondělí 23/04
Svátek sv. Vojtěcha, klášter, 18:00
Adorace: středa, sv. Václav, 18:30 – 18:45;
pátek, P+P, 17:00 – 18:00
Svátost smíření: 20 min před každou mší sv.;
sobota 28/04, P+P, 09:00 – 10:30

BOHOSLUŽBY TEPLICE NAD METUJÍ:

Mše svaté v Teplicích nad Metují
u sv. Vavřince v neděli v 8,30
ve středu v 18,00
1. čtvrtek (5. 4.) je mše sv. s pobožností
v Teplicích v 18,00
v pátek je mše sv. v Teplicích v 16,35
(vlakové spojení z Adršpachu)
v první sobotu 7. 4. je mše sv. v Teplicích
v 8,00 na Kamenci, pokud je tam ještě
stavba, pak u Vavřince
Od 23.4. do 28. 4. dovolená = mše sv. ve
všední dny nebudou.

ADRŠPACH: Mše sv. 1. a 3. neděli
(1. a 15. 4.) ve 14,00

20 MINUT PŘEDE MŠÍ SV. SE ZPOVÍDÁ.
Požehnané dny nového roku 2018 Vám
přeje a vyprošuje Váš P. František Hofman
(tel. 734 213 899 / pfhAlt64seznam.cz)

Částečná změna času bohoslužeb
Od 1. velikonoční neděle (1. dubna) budou večerní mše sv. v opatském kostele sv. Vojtěcha (neděle, úterý) a v děkanském kostele (pátek) v 18:00. Čas sobotní večerní bohoslužby zůstává z důvodu začátků letních koncertů a potencionálních hostů broumovských hotelů v 17:00, avšak místem bude hřbitovní kostel Panny Marie.

V případě bohoslužeb ve venkovských kostelích se od dubna vracíme v Šonově do sv. Markéty (třetí neděle v měsíci, 8:30) a do Heřmánkovic (čtvrtá neděle v měsíci, 10:00).

P. Martin Lanži

Požehnané, pokojné a radostné Velikonoce 2018!

Výuka náboženství
škol. rok 2017/2018, Broumov,

od 7. ZÁŘÍ:

1. – 2. tř.: úterý, ZŠ Meziměstí, 13:45 – 14:30

1. – 2. tř.: středa, ZŠ Masarykova Broumov, 14:00 – 14:45

3. tř. (1. sv. přijímání): středa, fara Broumov, 13:15 - 14:00

4. – 5. tř.: pátek, fara Broumov, 12:45 - 13:30

6. - 8. tř.: pátek, fara Broumov, 13:45 - 14:30

Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na
něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách
po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem.
Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ **BIM** INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK
vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: **church.broumov@gmail.com**, děkujeme…

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.
www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.
Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.
Uzávěrka: 15. každého měsíce.